

Да намѣри що тоѣ зѣли,
 Он ше тѣбѣ да побрати
 Да му вѣишь сѣка саран
 Сѣка саран, сѣка вѣчерь.
 Когá седѣ, когá ляга,
 Ти да си му вѣрен другáр,
 Да му млада вѣрна бѣде,
 Чи он блага дѣспа ўма,
 Но си другáр вѣрен нѣма.
 Ни мáйчцѣ ни башцѣцѣ,
 Ни ти братец ни сестрѣцѣ.

 8.

Есень ми дѣйде сланá сарáдна,
 Упáри литá по горѣ селѣнѣ

Я свѣвал байряк ти Манѣць Войвѣдо
 Дѣста сме яли, яли и пѣли
 Тѣлсти ягнѣта, вѣно цѣрвѣно
 Вѣно цѣрвѣно, вѣра ракѣя